

ჩვენი ისტორია

ქუთაისის სპორტული წარსულიდან

(წარული ვერსია)

მას შემდეგ, რაც 1857 წელს ქუთაისის საგუბერნიო ცენტრად იქცა, ქალაქის იერი შეიცვალა. 1848 წელს დაიწყო ბუღვარის მშენებლობა; მდინარე რიონზე აიგო კაპიტალური ხიდი (თეთრი ხიდი); გაიხსნა ვაჭრობის ცენტრი გიმნაზია; ქალაქში მომწოდებელი ორსართულიანი ქვიცის სახლები; კეთილმოეწყობა ქუჩები. ერთი სიტყვით, რიონისპირა ქალაქი ტიპურ საგუბერნიო ცენტრს წარმოადგენდა.

იმერეთის სამეფოს გაუქმებას და რუსეთის მიერ ქვეყნის ძალით დაპყრობას რუსული მმართველობის დამკვიდრება მოჰყვა. ცარიზმში უხეშად და უტიფრად ებრძოდა ქართველი ხალხის ცხოვრების ყველა სფეროში, ხელს უშლიდა და შეგნებულად აბრკოლებდა ქვეყნის როგორც ეკონომიკურ წინსვლასა და კულტურულ-საგანმანათლებლო საქმიანობას, ასევე ქართველი ხალხის ფიზიკური წრთობისა და აღზრდის საქმესაც.

მე-19 საუკუნის მეორე ნახევარში ქუთაისის კულტურულ ცხოვრებაში მნიშვნელოვანი ადგილი ეკუთვნის სხვადასხვა სახის გართობისა და სპორტული ღონისძიებები: ყვენობა, ბერკიობა, კრივი, ლელობურთი და სხვა. ყოველ ასეთ ღონისძიებას ზღვა ხალხი ესწრებოდა. ცნობილი მწერალი გიორგი წერეთელი იგონებს: „1840 წელს მე თვითონ მასხვს, რომ ქუთაისში მოხდა საგანგებო ყვენობა, მთელი ქალაქი გაყოფილი ებრძოდა ერთმანეთს სამი დღე. ბევრი დაშავდა კრივიში“.

გასული საუკუნის 60-იანი წლებიდან ქუთაისის სასწავლებლებში ყალიბდება სპორტის ე. წ. კლასიკური სახეობები — ტანვარჯიში, ფარიკაობა და სხვა. ისტორიამ ქალაქში ფარიკაობის პირველი მასწავლებლის ვინაობაც შემოგვიჩვენა. ეს იყო რედგორც ვაისი, წარმოშობით ავსტრიელი, რომელიც წლების მანძილზე ქუთაისში ეწეოდა სპორტულ მოღვაწეობას და ფარიკაობის პროპაგანდას.

1864 წელს რუსეთის იმპერიაში ახალი დებულების საფუძველზე შეიქმნა ორი ტიპის სასწავლებელი — კლასიკური და რეალური, ცენტრ უფრო გვიან სასწავლებელში კლასიკურ მუშაობის ფორმით ტანვარჯიშის გაკეთებები შემოიღეს. სამწუხაროდ, სამისო პირობები არა მარტო ქუთაისსა და მის გუბერნიას, არამედ მთელ კავკასიაშიც არ იყო. სასწავლებლებს არ გააჩნდათ სპორტული ინვენტარი, არ იყვნენ სპორტული მოწოდებლები და არ იყვნენ სპორტული მოწოდებლები.

ბები არა მარტო ქუთაისსა და მის გუბერნიას, არამედ მთელ კავკასიაშიც არ იყო. სასწავლებლებს არ გააჩნდათ სპორტული ინვენტარი, არ იყვნენ სპორტული მოწოდებლები და არ იყვნენ სპორტული მოწოდებლები.

ბუნებრივია, გასამხედროებელი „გიმნასტიკის“ სწავლება დიდ გეოგრაფიკულ ეფექტს მოახდენდა პატარებზე და სიმართლეს დადასტურებდა იაკობი, როცა ამგვარ ფიზიკურ აღზრდას სოფლის იდილიას აქოზინებდა და დასძენდა: „ამაღეს ყველას მოკლებულია ქალაქელი. „გიმნასტიკის“ გეოგრაფია!.. მაგრამ „გიმნასტიკის“ მხოლოდ ტანვარჯიშის და სხეულის ჯორჯავა. სხვადასხვა წვერებს აღამაინის გეამისას განა ერთი და იგივე მოთხოვნისაა აქვს? მე ეგება მარცხენა ფეხი მინდა ვავარჯიშო და იმ დროს ხელი შევიავნო. ყველაფერს თავისი დრო აქვს და ამ დროს თვითონ ბუნება უფრო უტყუარად უჩვენებს. „გიმნასტიკის“ დროს კი, წინააღმდეგ ჩემი მოთხოვნისა, უნდა მხოლოდ სხვის ბრძანებით ვიმძიმო“. ამიტომ არის, რომ მწერალი ბურთაბაძე და სხვა ქართულ ხალხურ თამაშობებს ამგვარ ბინებს.

გასული საუკუნის 60-იანი წლებში ქუთაისში ცნობილია ვაჭრებმა — მებმა ხარაზიშვილებმა, დღევანდელი ოპერისა და ბალეტის შენობის ტერიტორიაზე ააგეს ცირკის შენობა, რომელიც იჯარით აიღო ცნობილი საქმოსანმა ტომსონმა. ეს უკანასკნელი რუსეთის სხვადასხვა ქალაქებიდან ცირკის მსახიობებთან ერთად იწვევდა ცნობილ მოქიდავებს. ქუთაისის ცირკის ხშირი სტუმრები იყვნენ ნესტორ ესებუა, კულა გლდანელი, რაჭველი ქვათაძე და სხვა სახელობის ფალანგები.

1884 წლის 1 დეკემბერს გაზეთი „დროება“ წერდა ქუთაისში კულა გლდანელის მორიგი გამარჯვების შესახებ. ასპარეზობას დიდალი ხალხი დასწრებია. იმ დღეს კულას სამი ქუთაისელი ფალანგი დაუმარცხებია. სამწუხაროდ, გაზეთი არ ახსენებს ნესტორ ესებუას და რაჭველ ქვათაძეს, რომლებიც იმ დროს ქუთაისში იმყოფებოდნენ.

მას შემდეგ, რაც ლეგენდარულმა ფალანგებმა: ნესტორ ესებუამ და კულა გლდანელმა აქტიურა სპორტი დატოვეს, ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად მოქიდავეთა დასი შექმნეს. ისინი მოგზაურობდნენ საქართველოში და პოპულარიზაციას უწევდნენ ქიდაობას და ძალიანობას.

ცნობილი ფალანგი კულა გლდანელი თავისი დასით ხშირად მართავდა სპორტულ საღამოებს, სადაც ძირითადი და მთავარი ფალანგისაა შერჩენა იყო. ხშირად ასეთი შეხვედრები საქველმოქმედო მიზნით ეწყობოდა.

მოქიდავეთა ასპარეზობის წინ ხალხში იკრებებოდა ფული, რომელსაც როგორც ფალანგები, ასევე ქიდაობის მოწყობის ინიციატორები სწირავდნენ რაიმე კეთილ საქმეს.

ამ მხრივ, საყურადღებოა ცნობილი თერგდალაულის კირილე ლორთქიფანიძის პირად არქივში დაცული წერილი, რომელიც დათარიღებულია 1897 წლის 23 ნოემბრით. აღნიშნულ წერილს სენაკის სახანაურო სკოლის ინსპექტორი სამსონ ყიფიანი უგზავნის ნოქალაქევის უბნის ინსპექტორს ბესარიონ იოსელიანს, რომელიც გასული საუკუნის ბოლოს ბოქალაქში მუშაობდა ნოქალაქევიში. იგი თვით, წერილის ტექსტით: „მხოლოდ ბესარიონი უმორჩილესად გთხოვს: ან ამაზე წარწერით ან ცალკე წერილით მაცნობეთ, თქვენი ნოქალაქევის უბნის ბოქალაქობის დროს, როდესაც გლდანელს ქიდაობა გაუმართავს ძველ სენაკში, მოქიდავეს, ან ქიდაობის მოთავეებს გადაუღვია რაიმე ფული ჩვენი სკოლისათვის თუ არა? თუ გადაუღვიათ, რამდენი? ეს ცნობა ჩემთვის საჭიროა და თქვენს მეტი ყველაზე უარს ამბობენ; ჩვენ არ ვიცით რა, ბესარიონ იოსელიანი იყო მაშინ ბოქალაქი და დამსწრედ და იმას ეცოდინებო, ასე ამბობენ. დავაშთები მარად შენი პატივისცემული სენაკის სახანაურო სკოლის ინსპექტორი ს. გ. ყიფიანი“.

სამასხურო წერილში ს. გ. ყიფიანს ბ. იოსელიანი წერს: „დიდად პატივცემული სამსონ გიორგის ძე! ჩემი ნოქალაქევის უბნის ბოქალაქობის დროს ძველ სენაკში გლდანელს დანიშნული ჰქონდა ქიდაობა, მაგრამ, რადგან ქიდაობის დაწყების წინ უსამოვნებდა ასტყდა ხალხთა შორის, შეეკრებოდა გარდა წესიერად. ამისათვის მოგროვილი ფული, როგორც მას-

მას შემდეგ, რაც ლეგენდარულმა ფალანგებმა: ნესტორ ესებუამ და კულა გლდანელმა აქტიურა სპორტი დატოვეს, ერთმანეთისაგან დამოუკიდებლად მოქიდავეთა დასი შექმნეს. ისინი მოგზაურობდნენ საქართველოში და პოპულარიზაციას უწევდნენ ქიდაობას და ძალიანობას.

ცნობილი ფალანგი კულა გლდანელი თავისი დასით ხშირად მართავდა სპორტულ საღამოებს, სადაც ძირითადი და მთავარი ფალანგისაა შერჩენა იყო. ხშირად ასეთი შეხვედრები საქველმოქმედო მიზნით ეწყობოდა.

მოქიდავეთა ასპარეზობის წინ ხალხში იკრებებოდა ფული, რომელსაც როგორც ფალანგები, ასევე ქიდაობის მოწყობის ინიციატორები სწირავდნენ რაიმე კეთილ საქმეს.

ამ მხრივ, საყურადღებოა ცნობილი თერგდალაულის კირილე ლორთქიფანიძის პირად არქივში დაცული წერილი, რომელიც დათარიღებულია 1897 წლის 23 ნოემბრით. აღნიშნულ წერილს სენაკის სახანაურო სკოლის ინსპექტორი სამსონ ყიფიანი უგზავნის ნოქალაქევის უბნის ინსპექტორს ბესარიონ იოსელიანს, რომელიც გასული საუკუნის ბოლოს ბოქალაქში მუშაობდა ნოქალაქევიში. იგი თვით, წერილის ტექსტით: „მხოლოდ ბესარიონი უმორჩილესად გთხოვს: ან ამაზე წარწერით ან ცალკე წერილით მაცნობეთ, თქვენი ნოქალაქევის უბნის ბოქალაქობის დროს, როდესაც გლდანელს ქიდაობა გაუმართავს ძველ სენაკში, მოქიდავეს, ან ქიდაობის მოთავეებს გადაუღვია რაიმე ფული ჩვენი სკოლისათვის თუ არა? თუ გადაუღვიათ, რამდენი? ეს ცნობა ჩემთვის საჭიროა და თქვენს მეტი ყველაზე უარს ამბობენ; ჩვენ არ ვიცით რა, ბესარიონ იოსელიანი იყო მაშინ ბოქალაქი და დამსწრედ და იმას ეცოდინებო, ასე ამბობენ. დავაშთები მარად შენი პატივისცემული სენაკის სახანაურო სკოლის ინსპექტორი ს. გ. ყიფიანი“.

სამასხურო წერილში ს. გ. ყიფიანს ბ. იოსელიანი წერს: „დიდად პატივცემული სამსონ გიორგის ძე! ჩემი ნოქალაქევის უბნის ბოქალაქობის დროს ძველ სენაკში გლდანელს დანიშნული ჰქონდა ქიდაობა, მაგრამ, რადგან ქიდაობის დაწყების წინ უსამოვნებდა ასტყდა ხალხთა შორის, შეეკრებოდა გარდა წესიერად. ამისათვის მოგროვილი ფული, როგორც მას-

ვს, ზოგიერთებმა უკან წაიღეს და დანარჩენი მოქიდავეებს და მეზურნეებს მისცეს და შკოლის სასარგებლოდ არაფერი გადაეღებოდა. ბოდიშს ვინღი ამდენი ხნის პასუხის მოუცემლობისათვის, მაგრამ ეს თქვენი წერილი ქალაქებში გამგზავნა და ახლა ძლივს ვახებ. მარად თქვენი პატ. ბ. იოსელიანი“ (ქუთაისის სახელმწიფო ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმი, ქ. 6417/665).

ქუთაისის სპორტულ ცხოვრებაში კვლავ დიდი ავტორიტეტით სარგებლობდა მრავალსაუკუნოვანი ეროვნული სპორტის საცხენოსნო სახეობები, რომლებიც ქალაქის გარეუბნებში იმართებოდა და დიდ ძალი ხალხი ესწრებოდა. 1898 წლის 16 ოქტომბერს გაზეთ „ივერიის“ ცნობით, „11 ოქტომბერს აჭაურმა მარულას საზოგადოებამ გამართა ქუთაისის განაპირას ს. ბანოჯას ახლო მარულა. საჩუქარი პირველის ქვენებისა 200 მან. იყო: პირველის ცხენისათვის 160 მან; მეორისათვის 40 მან. პირველ ქვენებაში მონაწილეობის მიღება შეეძლოთ ცხენების ყოველს მხრის, ყოველწინის ჯიშისა და ყოველის ხნისა, როგორც ჰაკს, ისე ულას; ეს ქვენება ეგრედ წოდებულ ჩვენტლმენურ ქვენება იყო. სარბენალი მანძილი 2 ვერსი და 100 საე. ტვირთი სამის ულასისათვის 4 ფუთი და 7 ვირვანქა, 4 წლისათვის — 4 ფუთი და 15 ვირვანქა და უხენისათვის 4 ფუთი და 23 ვირვანქა, ჰაკებს 5 ვირვანქა და ნაქლები ჰქონდათ. ამ ქვენებაში ორივე საჩუქარი აიღო უგანათლებულესი თ-დის დ. კ. დადიანის ულასამ ცხენმა „თემირ თახმა“, რომელზედაც თვითონ პატრონი იჯდა: ეს ცხენი ტევანოვის ჯოგისა არის.

მეორე ქვენებაში მონაწილეობას იღებდა ოთხი ცხენი: თავად ს. ანაბაძისა „ცურუნა“, თავად ბ. მხეიძის „კამათელი“, ბ-ნ პრიხოდკოსი „ყარაჩაი“ და ბ-ნ კოვალენკოსი „მტრელი“. სარბენალი მანძილი 6 ვერსი იყო. საჩუქარი ასის მანეთის ნივთები და ოცი მანეთი. ფული უკანასკნელ ორ ცხენს ხვდა“.

მე-19-მე-20 საუკუნეების მიჯნაზე ქუთაისის სპორტული ცხოვრება თანაქალაქელთა ყურადღების ცენტრში იყო.

ზურაბ ჯანაშია. ქუთაისი.

„ლელოს“ კრიტიკული გამოცვლის შემდეგ

სადა გვამქვს დასაბავრობი ფული...

სამი წლის წინ წაღწევის რაიონის სოფელ ლიხ თბილისის სახელობის კომუნურების სპორტული ბაზები საგანგაშო მდგომარეობაში იყო.

„ლელოს“ კრიტიკა სოფლის ხელმძღვანელობამ გულთან მიიტანა და მდგომარეობა გამოეწოდა: გაკეთდა ფეხბურთის მოედანი ტრიბუნებით, კალათბურთისა და ფრენბურთის მოედნები; ასაწყობი კონსტრუქციის სპორტდარბაზისთვის 1989 წელს 250 000 მანეთი გადაიხადეს. ფეხბურთის მოედნის გვერდით დაიწყეს სოფლისთვის სიბინებო სპორტდარბაზის მშენებლობა, რომელიც იმავე წელს უნდა დამთავრებულიყო. დაწყებით კი დაიწყეს, მაგრამ, თურმე დამთავრება არ ეწერა. ჩვენში არავის გაუკვირდება გაკვირვებულ მშენებლობა, მაგრამ სამუშაოებისთვის მშენებლებმა ფეხბურთის მოედნის ერთი მხარე გააარღვიეს, მიმდებარე ტერიტორია კი გამოუყენებელია. ეს მაშინ, როდესაც ლიხში გახსნილია სპორტსკოლა, სადაც 160-მდე ბავშვია გაერთიანებული სპორტის სხვადა-

სხვა სექციებში და ბაზების სიმცირის გამო, საშუალო სკოლაში არიან შეჩინებული. ანალოგიური სიტუაციაა წალენჯიხის რაიონის საბჭოთა მეურნეობაში და წალენჯიხისა. სადაც იგივე ტიპის სპორტდარბაზები შენდება. შექმნილ მდგომარეობასთან დაკავშირებით, შეგვიძლია საქსპორტმშენის სენაკის სამმართველოს უფროსს ბატონ ნოდარ ქობლაძეს: — ლიხის „თბილისის“ კომუნურების თანხა სპორტკომიტეტს ჩვენთვის უნდა გადამოვიცხა, მაგრამ სამუშაოს უპერსპექტივობის გამო, ხელშეკრულებას ვერ გავაფორმებთ. წალენჯიხის რაიონის საბჭოთა მეურნეობის დარჩენილი თანხა, მათივე თხოვნით, გადავურიცხეთ თბილისის ფოლადკონსტრუქციების სამმართველოს, რომელიც, ეტყობა, კოლექტივს ჰპირდება სამუშაოს გაგრძელებას. ჩვენ

ძირითადად საძირკველს ვაკეთებთ, დანარჩენი ქუთაისის კონსტრუქციების სამმართველომ უნდა შეასრულოს. ეს უკანასკნელი კი წინააღმდეგობას წააწყდა, რადგან ლითონკონსტრუქციებს რუსეთი არ უგზავნის, საქართველოში კი ანალოგიური კონსტრუქციები არ მზადდება. რუსეთი ამ ბოლო წლებში საოცარ ულტიმატუმებს გვიყენებს. წალენჯიხის შექმნილი მდგომარეობა ჩვენთვის ახალი არ არის, რადგან მსგავსი სამუშაოები ბევრ რაიონშია დარჩენილი. ძნელია ვინმეს რამე შევიზღვეოთ, რადგან ჩვენ თვითონ გამოუვლ მდგომარეობაში აღმოვჩნდით, ყველაფერი ერთმანეთს გადაეყავა, რომლის მთავარი მიზეზი „ცენტრია“. რა დასამალოე და, სპეციალურად არ გვიგზავნიან საშენ მასალებს.

ადგილობრივი ხელმძღვანელობა ჩივის თანხის დაკარგვის გამო. არც გაემტყუნებთ, 300 ათასამდე მანეთის დაკარგვა ერთი სოფლისთვის ადვილი რელია. ვინ არის. განმკითხავი, ვინ დაუბრუნებს მშრომლებს საკუთარ ფულს, ვინ აუშენებს სპორტდარბაზს? იქნებ ჩვენს რესპუბლიკაში ვინმემ ითავის მსგავსი კონსტრუქციების დამზადება, რითაც მართლაც რომ საშეიშველო საქმე გაკეთდება.

ზურაბ ჯანაშია, „ლელოს“ ხაე. კორ.

მათხველი ოცნახობს

პროფესიული კრივი ბნეპაპით? იხილეთ!

კრივი და უწყინარი კიდილი ჩვენი საუკუნის 60-იანი წლებამდე შემორჩა თბილისს და ეს ტრადიცია არაფრით ჩრდილავდა ქალაქს, მის მკვიდრთ. პირაქით, მოჩუბარი ბიჭები მეორე წუთში ისევე მეგობრები იყვნენ. ახლა კი რა ხდება? — მოკლეს დანით! დაჭრეს დანით! ესტოლეს იარაღი! სცემეს სასიკვდილო! ერთ კაცს ურტყამდა ათი! და რამდენ ასეთს გაიგებთ დღეს ჩვენს დედაქალაქში. შეღაბული ტრადიციები ისევე თბილისელებმა უნდა აღადგინოთ, ამისათვის კი სხვა საქმეებთან ერთად საჭიროა ყველა რაიონული სპორტის სახეობის პროპაგანდა. განსაკუთრებით გამოვყოფდი პროფესიულ კრივს, რომელიც ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული სპორტის სახეობაა მთელს მსოფლიოში. ჩვენში კი რატომღაც ჩრდილში აღმოჩნდა. 50-იანი წლებიდან მოყოლებული მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხის რიგგარეშე გაიშარა პროფესიული „საუკუნის მატჩებში“ შერაცხული მრავალი ორთაბრძოლა, რომელშიც შეჭრა მთელი კრივის სამყარო, ხოლო ჩვენ, ქართველი კრივის მოყვარულებმა, ამის შესახებ ძალიან ცოტა რამ ვიცით. შეუძლებელია ილაპარაკო რომელიმე მხატვრის ღრსებაზე ისე, თუ არ გინახავს მისი ნახატი ან რეპროდუ-

ქცია მაინც. ასევე შეუძლებელია ილაპარაკო რომელიმე დიდ მოკრივეზე, თუ არ გინახავს მისი ბრძოლა. ჩვენთვის უცნობია ჯო ლუისის, სონი ლისტონის, ლარი ჰოლმის, რობერტო დურანის, „მუგარ“ ლეონარდის, მარვინ ჰაგლერის, თომას ჰირნის, ევანდერ ჰოლიფილის და სხვა პროფესიონალი კორიფეების განსაკუთრებული ბრძოლები, ურომლისოდაც წარმოუდგენელია კრივის ისტორია. სულ მალე შედგება კიდევ ერთი „საუკუნის მატჩი“ — პოლოდილდ-ფორმების ბრძოლა, რომელიც კვლავაც ბრწყინვალე მოგონებად დარჩება მსოფლიო კრივის ისტორიაში. ცნობილია, რომ საქართველოს ტელევიზია სპორტს დიდ ყურადღებას უთმობს. კარგი იქნებოდა თვეში ერთხელ ცისფერი ეკრანიდან თუ ვიხილავდით პროფესიული კრივის ამსახველ ჩვენში არსებულ ყველა მასალას. მეტწილად, გადაცემა იქნება სასიყვეთო პროპაგანდა მოზაზრდი თაობისათვის და მეტად საინტერესო ყველა ასაკის მაყურებელთათვის, რადგანაც პროფესიული კრივი ქეშპირტად ვაკაცათა და ლირსეულთა საქმეა.

დავით ხანდოკია, იხტრიის შეცნეობათა კანდიდატი.

მეზადაზიან...

საქმე-სიყვარულის კანუსად

„მატჩის გაღმარების უფლებას გვაქვს გვინდობთ“
მხოლოდ იმით, რომ უფრო მხარედ დავესაჯო!

საპარტიო პირველ ეროვნულ ჩემპიონატში გააზრებული თამაშით მაყურებელთა სიმბალიზები დაიმსახურა მესამე ადგილზე გასულმა რუსთაველს „გორდამ“.

გუნდის წევრად სამხალისზე ვთხოვეთ მოგვხრო „გორდამს“ მთავარ მწვრთნელს, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატს, საქართველოს დამსახურებულ მწვრთნელს ვინც ნოდარია.

როდის დაიწყეთ მეორე ეროვნული ჩემპიონატის მზადება? — „გორდამ“ 10 იანვარს შეიკრიბა, სამედიცინო შემოწმების შემდეგ 15 იანვრიდან შევუდევით მზადებას. თავიდან შეკრებამზე ოცდაათამდე ფეხბურთელი გვყავდა — მათგან, ცხადია, საუკეთესოები შევარჩიეთ. შემდეგ გავემგზავრეთ ლესელიძეში, სადაც ყველა პირობა გვექონდა შექმნილი ნაყოფიერი ვარჯიშისათვის, ამას კი დიდად ვუმადლოთ საფეხბურთო კლუბს „გორდამს“ პრეზიდენტს გურამ ქაშიკაშვილს და ლესელიძეში საწვრთნელი ბაზის დირექტორს ავთანდილ გასვიანს.

ლესელიძეში, ალბათ, ამხანაგურ მატჩებსაც გამართავდით...

იქ გამგზავრებამდე თბილისში შევხვდით „იბრიას“ და კატეგორიულად გულს. ორივეჯერ დავეტეხეთ — 0:2 და 0:3. ამ მატჩებში ძირითადი შემადგენლობის რამდენიმე ფეხბურთელი გვაკლდა. ლესელიძეში ისე გავემგზავრეთ, რომ ორ შეხვედრაში ბურთი არ გვექონდა გატანილი, იქ კი კახეთის „თელავთან“ და თბილისის „მერანთან“ ფრედ — 1:1 და 0:0 დამთავრებული მატჩების შემდეგ ანგარიშით 3:0 მოკუდვით კალუშის „ზარისს“. თბილისის „შეგარდენი-1906“-ს — 2:0, გავრის „სიხარულს“ — 1:0. საწვრთნელი თამაშებით კმაყოფილი ვართ — საშუალება მოგვეცა სხვადასხვა შემადგენლობით გამოვსულიყავით. მინდობენ.

გუნდში მომხდარ ცვლილებებზე რას გვეტყვით?

„გორდამს“ ძირითადი შემადგენლობის ბირთვი შენარჩუნებულია. ლანჩხუთის „გურიაში“ გადავიდა მამუკა აფციაური, ჩვენს კლუბში თამაშის სურვილი გამოთქმევს „ქუთაისის“ მოთამაშე როსტომ თორღაშვილმა და ბათუმელმა მიხეილ მანუჩარაძემ, გუნდს დაუბრუნდა ნუგზარ ლობჯანიძე, შარშან, სეზონის მიწურულს „გორდამში“ ჩაერთო ცხეთ რუსთაველის საფეხბურთო სკოლის აღზრდილები კახაბრადაშვილი და სანდრო ბურნიძე, რომლებმაც რამდენიმე თამაშშიც მიიღეს მონაწილეობა, წელს კი ამ ახალგაზრდებს დავმატენ დათო დოლოძე, ზაზა პატარიძე, ვეფხია სულაძე. ისინი 16-17 წლისაა არიან და, იმედია, გამოცდილი ფეხბურთელების გვერდით თავდაუზოგავი ვარჯიშით ნაოდინ ოსტატებმა იქცევიან.

პირველი ეროვნული ჩემპიონატი უკვე ისტორიის კუთვნილებაა. თქვენ აზრით, რას უნდა ველოდოთ მომავალში?

მე ოპტიმისტად ვახლავარ. მართალია, პირველ ჩემპიონატში იყო ხარვეზები, მაგრამ იმთავითვე ვიმედოვნებდი, რომ პირველობა წარმატებით დამთავრდებოდა და ასეც მოხდა. მჭერა, ასევე იქნება წელსაც, მაგრამ სასურველია, მალე გადაიღვას საქმიანი ნაბიჯები საერთაშორისო სარბიელზე გასასვლელად. წელს, ალბათ, ჩვენი გუნდისთვის გაცილებით ძნელი იქნება საპრობლე ადგილის დაკავება, თუმცა „გორდამს“ ყოველ თამაშზე გაძარცვების რწმენით გამოვა. ჩვენს მართარ ყველა სიმბალიზით არის განწყობილი, „გორდამს“ მივლი რუსთაველ უღვას მხარში, ამ სიყვარულს კი გუნდმა საქმით უნდა უპასუხოს. საუბარი ჩაიჭრა რამდენ ბაბრნიძეებზე.

საპარტიო ჩემპიონატი

10 მარტს დაიწყო საბჭოთა კავშირის 1991 წლის ჩემპიონატი ფეხბურთში უმაღლესი ლიგის გუნდებს შორის. პირველი ტურის შედეგები: ცხკა — „მეტალისტი“ (ხარკოვი) 4:0, „პარატი“ (ერევანი) — „დინამო“ (მინსკი) 1:0, „სპარტაკი“ (ვლადიკავკაზი) — „ლოკოტივი“ (მოსკოვი) 2:2, „ფანთაქორი“ (ტაშკენტი) — „ჩერნომორეცი“ (ოდესა) 0:0, „პამირი“ (დუშანბე) — „დნებრი“ (დნეპროპეტროვსკი) 0:0.

მართალი ფეხბურთის ისტორიაში ბევრ შესანიშნავ თამაშს ჩაუვლია, რომლებმაც წარუშლელი კვალი დატოვეს რესპუბლიკაში სპორტის ამ სახეობის განვითარებას და პოპულარიზაციაში. ფეხბურთის მოყვარულები, რომელთაც პირველივე დღიდან ახსოვთ თბილისის „დინამოს“ თამაში საკავშირო ჩემპიონატის უმაღლეს ლიგაში, დაგვეთანხმებიან, რომ ამ ხანგრძლივი ისტორიის მანძილზე მხოლოდ სამი სხვადასხვა თამაშის წარმომადგენლებს არ განუცდიათ სერიოზული და ხანგრძლივი წარუმატებლობა. ეს გახლდათ ომამდელი ბრწყინვალე გუნდი ბორის პაიჭაძის ხელმძღვანელობით, 60-იანი წლების საუბრის შემთავრებული „დინამო“, რომელმაც ქართული ფეხბურთის ისტორიაში პირველად მოიპოვა ჩემპიონატის ოქროს მედლები და, ბოლოს, 80-იანი წლების ევროპის თასების მფლობელთა თასის გათამაშებაში გამარჯვებული გუნდი, რომელმაც თითქმის შეაჯამა ქართული ფეხბურთის მიერ ევროპის უძლიერეს კლუბებთან კვიდელში განვლილი რთული და ხანგრძლივი გზა. ყველა ამ წარმატებას ხაფიქველი ომის-

ბატონო ახლან, თქვენი თამაში პირველი იყო, რომელსაც სხვებზე ადრე მიეცა შესაძლებლობა შეიკრიბებოდა კავშირის ძლიერ კლუბებს. უკვე პირველსავე წელს მან დაამტკიცა, რომ თამაში ყველაზე ტიტულოვან გუნდებთანაც შეიძლებოდა.

ჩვენ პირველები ვიყავით, ვისაც უნდა ეჩვენებინა, რომ ფეხბურთის ქართული კაცი სხვაზე ნაკლებად არ თამაშობს. ჩვენ მინდორზე უნდა დაგვეტეხილინა ქართველი კაცის ფანტაზია, ნიჭი და უნარი. ამიტომაც, ყველა შეხვედრაში იმ წლებში განსაკუთრებული მონღომებით ვევიდებოდით, და, თუ ეს შეეძლო, თამაშად ვიტყვი, რომ ჩემი თამაშის ფეხბურთელებს ტყუილად არ უტყობოდა.

თუ შეიძლება გვიამბოთ თქვენი სპორტული ბიოგრაფიის შესახებ, რის დაიწყეთ და როგორ მოხვედით დიდ ფეხბურთში?

დავიბადე ფოთში, აქ ვეზიარე პირველად ფეხბურთს. 1936 წელს უკვე ფოთის პირველ გუნდში ვთამაშობდი, სადაც ჩემთან ერთად არაერთი ნიჭიერი ახალგაზრდა გამოდიოდა. ამ ერთმა წელმა ბევრი რამ შეგმატა, რესპუბლიკის ძლიერ კლუბებთან კვიდელში ისეთი გრძობა გამიჩინდა, რომ მეტის გაეთებასაც შევძლებდით. ზუსტად ერთი წლის შემდეგ თბილისში გადმოვიდი და სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეკონომიკური ფაკულტეტის სტუდენტი გავხდი. რალა თქმა უნდა, თამაშში აქ განვაგრძე. თუ რამე გავაკეთე ფეხბურთში, პირველ ყოვლისა, ამ გუნდში თამაში უნდა ვუმადლოდე. იმ პერიოდში სტუდენტთა სპორტი აღზევებას განიცდიდა. საქართველოს ჩემპიონატი რამდენიმე უმაღლესი სასწავლებლის გუნდით მოხაზილიყო. ჩვენი შეხვედრები მაყურებელთათვის ნამდვილ ზეიმად იქცეოდა ხოლმე, და ეს არც იყო გასაკვირი, რადგან თბილისის „დინამო“ და საქართველოს წამყვანი კლუბები შეესებნენ სწორედ სტუდენტთა გუნდებთან იღებდნენ. საესე ტრიბუნების წინ ყოველთვის ვცდილობდით მსაქმიანე გავვეყვებინა, იქნებ, რომელიმე სპეციალისტს მოვწონებოდა და პირველ გუნდში გაეწია ჩვენი რეკომენდაცია. საბედნიეროდ, ამ მხრივ, მე გამიმართლა. ორი წლის შემდეგ ამხნა ნანატრი ოცნება — „დინამოს“ მისიური ჩავიცვი.

სტუდენტთა ფეხბურთზე ბრძანებით მოგვინებიათ, დღესდღეობით ამ სფეროში თითქმის აღარაფერი კეთდება. ამის ნათელი დადასტურებაა ისიც, რომ დედაქალაქის არც ერთი უმაღლესი სასწავლებლის გუნდი არ მონაწილეობს საქართველოს ჩემპიონატის უმაღლეს ჯგუფში, ალბათ, ვეც იყო მიზეზი, რომ ჩვენი ფეხბურთი წლების განმავლობაში დაღმა ეშვებოდა.

ასობით მოხარდს დავისახელებთ, რომელთაც ყველა მონაცემი ჰქონდათ, კარგი ფეხბურთელები გამხდარიყვნენ, მაგრამ ეს ვერ შეძლეს ერთი თითქოსდა უბრალო მიზეზის გამო: სპორტსკოლის გუნდში თამაშის შემდეგ, ნიჭიერ ფეხბურთელთა უმეტესობას ოსტატთა გუნდებში იწვევენ, აქ მათ ისეთ ტიტულოვან და ნაცად მოთამაშეებთან უწევთ ვარჯიში, ბევრი ვერ სძლებს იმ ფიქილოგურ ბარიერს — „ეარსკვლავების“

დროინდელმა თბილისის „დინამომ“ ჩაუყარა. ამ ვირტუოზთა თამაშს კერძოდ 40-იან წლებში დაუმტკიცა ყველას, რომ ქართველებს სხვაზე ნაკლებად არ შეუძლიათ ფეხბურთის თამაში. ბორის პაიჭაძე, გაიოზ ჩეჩელავა, გრიგოლ გაგუა, ახლან ხარბელია, მიხეილ ბერძენიშვილი, გიორგი ანთაძე, და სხვანი და სხვანი იმ თამაშის წარმომადგენლები არიან, რომლის მხრებზეც ვადაარა იმ სიმძიმემ, რაც ყოველი დიდი საქმის დასაწყისს ახლავს თან. ამ თამაშის თითქმის ყველა მოთამაშეზე ბევრი დაწერია და თქმულია, მაგრამ მათი ხელახლა გახსენება, ჩემი აზრით, მხოლოდ სიამოვნებას მოგვცის მკითხველს, კიდევ ერთხელ გავახსენებ იმ დროს, რომლითაც ახე ამყობენ ფეხბურთის ძველი გულშემატკივრები. ჩვენი დღევანდელი სტუმარი, ომამდელი ფეხბურთის ერთ-ერთი საუკეთესო წარმომადგენელი ასლან ხარბელია გახლავთ.

ბატონო ახლან ამ დღეებში 70 წელი შეუსრულდა ჩვენი შეხვედრის უპირველესი მიზანიც წწორედ ამ ობიექტს მილოცვა და ამასთან, ქართული ფეხბურთის წარსულზე საუბარიც გახლდათ.

გვერდით ყოფნა რომ ჰქვია და სრულად ვერ ამკლავებს თავის პოტენციალს. ხშირად გულგატეხილი მოხარული საბოლოოდ ემშვიდობება ფეხბურთს, მაგრამ ხომ შეიძლებოდა ბევრი ნიჭიერი ფეხბურთელის ბედი სხვანაირად წარმართულიყო? ეს იმ შემთხვევაში მოხდებოდა, თუ უმაღლესი სასწავლებლებში ფეხბურთი მაღალ დონეზე იღებოდა. სტუდენტთა კლუ-

1946 წელი. მოსკოვის „სპარტაკი“ — თბილისის „დინამო“, ახლან ხარბელია და ვახილი სოკოლოვის ორთაბრძოლის მომენტი.

ბებში თანატოლებთან ერთად თამაში პერსპექტიული მოხარული შეიქმნა იმ გამოცდილებას და ოსტატობას, ურომლისდაც დიდ ფეხბურთზე ფიქრი წარმოუდგენელი ეპიზოდები თქვენი სპორტული ცხოვრებიდან.

კარგის გახსენებით დავიწყეთ. 1939 წლის სეზონის მიწურულს თბილისში „დინამოს“ სტადიონზე მოსკოვის ცდკა-ს ვხვდებოდით. არმელებთან ყოველი მატჩი ჩვენთვის პრინციპული იყო, იმ წელიწადს კი ორმაგი აზროვნა გვექონდა გადასაწყვეტი: რევნიში აგველო მოსკოვი და მარაგბისთვის და თბილისში გამარჯვებით მეორე ადგილისთვის ბრძოლა გავგვრძელებინა. მოსკოველებმა ამ ადგილს უმინებდნენ და ჩვენთან შეხვედრაში მათ ფრედ ხელს აძლევდათ. ყველაფერმა ანან განაპირობა ის დაძაბულობა, რაც ასეთ პრინციპულ მატჩებს ახლავს თან. პირველი ბურთი გაიტანა შერბატენკომ, საბასურო — ბორის პაიჭაძემ. თითქმის ამას ელოდნენო, მოსკოველებმა პირველ ტაიმში თამაშის სხნის უკუანაბრი იმედი გადავიწყურეს და ჩვენს კარში ოთხი ბურთი გაიტანეს. შეხვედრისას მოსკოველთა მწვრთნელმა თავის ადმინისტრატორს დაავალა მოსკოვში დეშემა გაეცხეზენა, რათა ცდკა-ს წარმატება ენარებინა, ეს ამბავი ვილაც გულშემატკივრებმა შემთხვევით შეიტყო და ჩვენს ყურამდევ მოიტანა. ამან კიდევ უფრო განგვაწყო საბრძოლველად. მეორე ტაიმში სურათი რადიკალურად შეიცვალა, უკვე მეორე წუთზე ერთ-ერთი ჩემი გარღვევა მტოვლი საჯარიმოში აკრძალული ილეთით შეიარეს. 11-მეტრიანი უშეცდომოდ შეასრულა მიხეილ ბერძენიშვილმა, რომლის დარტყმის შემდეგაც მეკარე ისლა შეშლო, რომ თვალს გაეყო-

ლებინა. ბურთისათვის. დარჩენილ დროში პარტიორების ჩინებული ვადაცემების შემდეგ ორჯერ მიეცა თავის გამოჩენის საშუალება თამაშის დამთავრებამდე ხუთი წუთით ადრე ანგარიში 4:4 იყო. მოკლევნების ასე კალეიდოსკოპური სისწრაფით შემობრუნებას სტუმრები არ ელოდნენ. მათ რიგებში პანაკამ დაისადგურა, რითაც სასუტხოლო ისარგებლა გაიოზ ჩეჩელავამ და მეხუთე, გამარჯვების ბურთი გაიტანა მეტოქის კარში. ბოლო წუთებზე მოსკოველებს მინც მიეცათ თამაშის სხნის საშუალება, ვედლოტემა მლოავრად დაარტყა დორბოვის კარში. ის, რაც შემდეგ მოხდა, უფრო სასწაულს უნდა მივაწეროთ. ალექსანდრმა შეშლო უძნელესი ბურთის აღება, მსავსე რეაქცია არც ადრე და არც შემდეგ მე არ მინახავს. 5:4 — ასე მოვიგეთ ეს დრამატული აღსავსე მატჩი. როგორც სპეციალისტები და ყურნალისტები აღნიშნავდნენ, ცუდად არც მე მითამაშია.

რაც შეეხება უსიამოვნო მოგონებებს, მახსენდება თამის გათამაშების ნახევარფინალური მატჩის ლენინგრადში, სადაც მსაჭრის მიკერძობამ ყოველგვარ მოლოდინს გადააპარა. გუნდის ხელმძღვანელობამ პროტესტი შეიტანა ფეხბურთის საკავშირო ფედერაციაში და მატჩის გადათამაშება მოითხოვა. მოხდა წარმოუდგენელი რამ: შეხვედრა იმდენად მიკერძობულად იყო ჩატარებული მოსკოველი მსაჭრის მიერ, რომ ჩვენი პროტესტი დააკმაყოფილეს. დაინიშნა დამატებითი შეხვედრა, მაგრამ აქ თურამ უარესი გველოდა. ამ შეხვედრაში ჩვენს კარში ორი 11-მეტრიანი დაინიშნა, ორივეჯერ დანაშავედ ჩვენი მეკარე ალექსანდრ დობროვი გამოიყვანეს, რომელსაც ყოველთვის გამოირჩეოდა სადა და კორექტული თამაშით. როგორც იტყვიან, კომენტარი ზედმეტია.

თქვენ ბევრ მწვრთნელთან ვითამაშიათ თქვენი საფეხბურთო კარიერის მანძილზე. ვინ მიგანიათ მათგან საუკეთესო?

ანდრო ქორდანიანი დაიწყებ. ამ კაცს ჰქონდა ყველაფერი ის, რაც მაღალი რანგის მწვრთნელს უნდა ჰქონდეს. მისი ნაბოვნი პერსპექტიული კვალი იმეითად, რომ ფეხბურთელი არ გამხდარიყო. მის სასულტელო ნიჭსა და უნარზე ბევრი შეიძლება კაცმა ილაპარაკოს, ძველი თამაშის მოთამაშეთა უმეტესობა ხომ მის ხელში ეზიარა ფეხბურთს.

მაგონდება ლენინგრადელი მწვრთნელი მიხაილ ბრუსილოვიც, რომელმაც ორი წელი იმუშავა ჩვენს გუნდში. ძნელია, რომ ფეხბურთელს რამე გამოეპარებინა მისთვის, ჩვენს კარსაც და აესაც პირველი სწორედ ის ხედავდა. საწვრთნელი ვარჯიშის დამთავრების შემდეგ ვარიშლადამდე რჩებოდა მინდორზე და ცალკეულ ფეხბურთელებთან ერთად ხვეწდა იმ ილთს, რომელიც კარგად არ გამოგვიდიოდა.

თქვენ საქართველოს ბევრი თამაშის ფეხბურთელთა თამაში გახსოვთ, რა თქმა უნდა, ძნელია, მაგრამ იქნებ სცადოთ და დავახსენებოთ ყველა დროის საუკეთესო ნაკრები?

ძნელი და შეუძლებელია შეადგინო რესპუბლიკის ისეთი იდეალური ნაკრები, რომლის ყველა რგოლიც გამორჩეული სიძლიერის ფეხბურთელებით იქნება დაკომპლექტებული. ჩვენს ფეხბურთში ბევრი ნიჭიერი თამაშს უთამაშია, რომლებიც წლების განმავლობაში დიდ სიხარულს ანიჭებდნენ ფეხბურთის თაყვანისმცემლებს. ამიტომ, თუ ვინმე გამოიმჩნება, ნუ დამძრახავთ, ისე კი ჩემული ნაკრები ასეთი იქნებოდა: დობროვიც, ელოშვილი, ხურცილივა, ჩიხაძე, ჩიხელი, დობობერიძე, გიორგი სიჭინავა, გაგუა, მტრეველი, პაიჭაძე, მესხი.

გახსებრა ზაზა პატარიძე.

საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული რესპუბლიკის წინაშე

(დასასრული)

ცვა, რომლებიც სპორტულ თემის ანუ სპორტულ თემის წევრები არიან.

6. დასახული მიზნების განსახორციელებლად ფედერაცია:

ა) ატარებს შემოქმედებით კონკურსებს;

ბ) აწყობს სემინარებს, შემოქმედებით შეხვედრებს და ანგარიშებს, უზრუნველყოფს თავისი წევრების ცოდნის გაღრმავებას;

გ) აქტიურად მონაწილეობს პრესცენტრის ორგანიზებასა და მუშაობაში, ბეჭდვით, რადიო და ტელევიზიის მუშაობის პრესკონფერენციებს აწყობს საქართველოში ფიზიკულტურისა და სპორტის განვითარების საკითხებზე;

დ) ემყარება რა ბეჭდვითი კანონის, განხილავს ეურნალისტური ეთიკის დარღვევის საკითხებს;

ე) თავის წარმომადგენლებს წამოაყენებენ რესპუბლიკის ხელმძღვანელ სპორტულ ორგანიზაციებში, აგრეთვე საშინაო კომისიებში, საკავშირო და საერთაშორისო სპორტულ სახეობათა ფედერაციებში.

ვ) ფედერაციის შემოქმედებითი საქმიანობიდან გამომდინარე, წინადადებებითა და მოთხოვნებით გამოისახებენ სახელმწიფო, საზოგადოებრივ და სხვა ორგანიზაციებთან ურთიერთობას;

ზ) წახალისებს იმ წევრებს, რომლებსაც საგრძობი წვლილი შეაქვთ ფედერაციის მუშაობაში;

თ) დადგენილი წესის მიხედვით ხსნის ანგარიშებს საბანკო დაწესებულებებში;

ი) არსებული წესის მიხედვით, გვევლინება იმ წარმომადგენლებს, რომლებსაც ორგანიზაციის და მართვით, რომელთა მოღვაწეობა შეესაბამება ფედერაციის მიზნებსა და ამოცანებს;

კ) მოქმედი კანონმდებლობის თანახმად, იძენს, იჯარით იღებს ან უფასოდ იყენებს საწარმოო, სოციალურ და კულტურულ-საყოფაცხოვრებელ შენობებსა და სპორტ-საგებობებს;

ლ) აქვს თავისი ქონება და მისი დანიშნულებისამებრ გამოყენების უფლება;

მ) კავშირს ამყარებს საერთაშორისო ორგანიზაციებთან და მათ წევრებთან თავისი მიზნებისა და ამოცანების შესაბამისად;

7. ფედერაცია, აგრეთვე მისი ობიექტები და ორგანიზაციები წარმოადგენენ იურიდიულ პირებს, აქვთ თავისი სახელწოდების შტამი და ბეჭედი, პასუხისმგებელი არიან ნაკისრი ვალდებულებებისათვის. მათი მატერიალური შესაძლებლობის ფარგლებში, იმ ქონების გამოყენებით, რომელზედაც კანონით შეუძლებელია ფულიან ზღვევინება.

8. ფედერაციის აქვს ემბლემა, დროშა, მისი წევრებს აქვთ სამკერდე ნიშანი და ფედერაციის მიერ დამტკიცებული პირადობის მოწმობა.

III. ხსენების წესები, მათი უფლებები და მოვალეობანი

9. ფედერაციის წევრი შეუძლია გახდეს ის პირი, რომელიც მასობრივი ინფორმაციების საშუალებებით აშუქებს სპორტულ თემის ციკლს და სცნობს მის წესებს.

10. ასოციაციაში მიღება და გამოსვლა წარმოებს პრეზიდიუმის მიერ წევრის პირადი განცხადების საფუძველზე.

11. ფედერაციის წევრს უფლება აქვს:

ა) იარჩოს და არჩეულ იქნას ფედერაციის ხელმძღვანელ ორგანოებში;

ბ) იმედი იქონიოს იმ ყოველმხრივ მხარდაჭერაზე, დაცვაზე, დანართებზე, რაც ფედერაციის ხელმძღვანელს აქვს;

გ) ფედერაციის მოღვაწეობის შესახებ ნებისმიერი ინფორმაციის მიღებისა;

დ) ფედერაციისა და მის ორგანოებში განსაკუთრებულ შეიტანოს და განიხილოს ფედერაციის საქმიანობასთან დაკავშირებული ნებისმიერი საკითხი;

ე) გახდეს საერთაშორისო სპორტული პრესის ფედერაციის წევრი;

ვ) საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე ჩატარებულ ყველა შეჯიბრებაზე აქვს აკრედიტაციის უპირატესობა;

ზ) სურვილისამებრ, შეუძლია შექმნას ფედერაციის რეგიონალური განყოფილება, არანაკლებ 5 კაცის შემადგენლობით.

12. ფედერაციის წევრი ვალდებულია:

ა) შეასრულოს ფედერაციის წესები;

ბ) რეგულარულად შეიტანოს საწევრო გადასახადი;

IV. ფედერაციის სტრუქტურა

13. ფედერაციის წესდების დარღვევისთვის მისი წევრი იმსახურებს საზოგადოებრივ გაკიცხვას და შეიძლება გაირიცხოს კიდევ ფედერაციიდან.

14. ფედერაციის წევრობიდან გაირიცხვის საკითხი შეიძლება ყოველთვის გაპროტესტდეს.

15. ფედერაციის უმაღლესი ორგანოა მისი წევრების კონფერენცია, რომელიც მოიწვევა არაუგვიანეს ორ წელიწადში ერთხელ. საანგარიშო-საარჩევნო კონფერენცია კი ოთხ წელიწადში ერთხელ.

ა) საგანგებო კონფერენცია მოიწვევა ფედერაციის არანაკლებ 1/3 წევრის მოთხოვნით.

16. სსკფ კონფერენცია:

ა) განსაზღვრავს ფედერაციის მოღვაწეობის ძირითად მიმართულებებს;

ბ) ირჩევს პრეზიდიუმს, ფედერაციის თავმჯდომარეს და სარევიზიო კომისიას; ფედერაციის თავმჯდომარე შეიძლება იარჩეს არაუმეტეს ორი მოწვევის ვადით ზედიზედ, ანუ რვა წლით;

გ) ისმენს და ამტკიცებს პრეზიდიუმისა და სარევიზიო კომისიის ანგარიშებს;

დ) ამტკიცებს წესდებს და შეაქვს მასში ცვლილებანი.

17. კონფერენცია უფლებამოსილია მიიღოს გადაწყვეტილებანი წევრთა ხმის უმრავლესობით, დელეგატთა 2/3 დასწრებისას.

18. კონფერენციებს შორის ფედერაციის ხელმძღვანელობას პრეზიდიუმი ასორციელებს, რომელიც 4 წლით ირჩევა. პრეზიდიუმის წევრთა რაოდენობას კონფერენცია ადგენს.

სსკფ-ის პრეზიდიუმი:

ა) განაგებს ასოციაციის მუშაობას ყოველგვარ სახეობებში შორის;

ბ) ირჩევს თავმჯდომარის მოადგილეს და კომისიის ხელმძღვანელებს;

გ) ამტკიცებს ფედერაციის და კომისიის მუშაობის გეგმებს;

დ) განიხილავს და ამტკიცებს ფედერაციის შემოსავლისა და გასავალს.

ვლის ხარჯთაღრიცხვას;

ე) ამტკიცებს ფედერაციის სტრუქტურასა და შტატებს;

ვ) ფედერაციის საშტატო თანამდებობებზე ნიშნავს მუშაკებს.

19. პრეზიდიუმის ვადამდე გაწვევა ხდება კონფერენციის გადაწყვეტილებით.

20. ფედერაციის პრეზიდიუმი თავის სხდომაზე იკრიბება არაუმეტეს ორ თვეში ერთხელ.

21. ფედერაციის თავმჯდომარე:

ა) მინდობილობის გარეშე მოქმედებს ყველა ღონის წარმომადგენლობაზე — სასამართლოში, არბიტრაჟში და ა. შ.;

ბ) ხელს აწერს ყველა ფინანსურ საბუთს, აგრეთვე ორგანიზაციის კუთვნილი ქონების განმგებელ მინდობილობებს;

გ) ორ თვეში ერთხელ მაინც ანგარიშით წარსდგება ფედერაციის პრეზიდიუმის წინაშე.

22. შეიძლება გაიან ავისუფლო მოვალეობის შესრულებისაგან. საბოლოო გადაწყვეტილებას იღებს საგანგებო კონფერენცია. თავმჯდომარე იმ შემთხვევაში ტოვებს თავის პოსტს, თუ მის წინააღმდეგ ხმას მისცემს კონფერენციაზე დასწრე ფედერაციის წევრთა ნახევარზე მეტი. თავმჯდომარისადმი უნდობლობის საკითხი განსახილველად გააქვს პრეზიდიუმს საგანგებო კონფერენციაზე, თუ მას კენჭს უყრი მისი შემადგენლობის ნახევარზე მეტი.

23. კონფერენციის მიერ ირჩევა სარევიზიო კომისია პრეზიდიუმის საქმიანობის გასაკონტროლებლად.

24. სარევიზიო კომისია წელიწადში ერთხელ მაინც ამოწმებს წესდების შესრულებას, ფედერაციის ყველა ქვეგანყოფილის საინფორმაციო-სამედიაციო მოღვაწეობას, მიღებული გადაწყვეტილებების შესრულებას.

25. თანხების, დაფინანსების წარმოება და ფედერაციის განახლება

25. ფედერაციის თანხები შედგება:

ა) ფედერაციაში წევრთა გაწევრობის ორი ვარიანტიდან დღეს ჩვენ გამოავსვენეთ ერთი, რომელიც უფრო დახვეწილად მივიჩნით. ხიამოვებით განვიხილავთ სხვა ალტერნატიულ ვარიანტსაც, თუკი ვინმე თავის მხრივ შემოგვთავაზებს.

ინებისა და საწევრო ანგარიშები-საგან:

ა) რესპუბლიკის სპორტული ორგანიზაციებიდან სუბსიდებისა და მიზნობრივი დაფინანსებისაგან;

ბ) გამოქმედებების ნებაყოფლობითი შენატებისაგან, მასობრივი ინფორმაციის ორგანოებიდან, შემოქმედებითი კავშირებისაგან, კორპორატიული, საზოგადოებრივი ორგანიზაციებიდან და სახელმწიფო დაწესებულებებიდან, საზოგადოებრივი ეროვნული და საერთაშორისო ორგანიზაციებიდან, ცალკეული საშუალო და უცხოელი მოქალაქეებისგან, აგრეთვე იმ საწარმოთა მოგების ნაწილიდან, რომლებიც ფედერაციის მეშვეობით შეიქმნა.

დ) სხვა საშუალებებითაც, რომლებიც ფედერაციის მოღვაწეობისა და ღონისძიებათა გატარებაშია მიღებული.

26. გაწვევებისა და საწევრო გადასახადის ოდენობას კონფერენცია განსაზღვრავს.

27. მივლი თანხის განაწილების ნუსხას კონფერენცია ადგენს, კონფერენციებს შორის პერიოდში კი პრეზიდიუმი.

28. ფედერაციის ფულადი სახსრები მოხმარდება მისი მიზნებისა და ამოცანების განხორციელებას, სხვადასხვა ღონისძიებების ჩატარებას, პროექტებისა და პროგრამების შედგენას, სოციალურ საქმიანობათა ჩატვით, რომლებიც დამტკიცებულია კონფერენციისა და ფედერაციის პრეზიდიუმის მიერ.

29. სსკფ უქმდება ფედერაციის წევრთა არაუმეტეს 2/3 გადაწყვეტილებით, ანდა იმ ორგანიზაციის გადაწყვეტილებით, რომელშიც დამტკიცებულია კონფერენციისა და ფედერაციის პრეზიდიუმის მიერ.

30. კონფერენცია ნიშნავს სალიკვიდაციო კომისიას და ამტკიცებს ლიკვიდაციის პროცედურას. არსებული საშუალო კანონმდებლობის საფუძველზე ხდება ფედერაციის დარჩენილი ქონების რეალიზაცია.

მს. მსაბ. შედეგები...

ბათუმის რაიონი	მ.	ფ.	წ.	ქ.
„ბარხელონა“	19	4	2	42
„ბატალიონი“ (მად.)	11	9	2	37
„ბახანა“	11	9	5	31
„ბახანი“ (მად.)	12	4	9	28
„ხევილია“	12	4	9	28
„ვალინია“	11	6	8	28
„სპორტ“ (ხიზონი)	9	9	7	27
„ლოკოტივის“	9	8	8	26
„ოვილი“	8	9	7	25
„ხან-ხეხახანია“	7	10	8	24
„ბურჯანი“	6	11	8	23
„ხანაილი“	8	7	10	23
„სარაგოზა“	7	7	11	21
„მელიორა“	7	7	11	21
„ვალიადილი“	6	9	10	21
„ბატალიონი“ (ბილ.)	9	2	13	20
„კახტალი“	5	10	10	20
„ტენერიფი“	8	4	13	20
„კადისი“	4	9	12	17
„ბეტისი“	4	8	13	16

კოლხეთი	მ.	ფ.	წ.	ქ.
„მ-20 ტარი“	სვე			
2:1, ნეკ	„როდა“	1:2, მვე		
რკკ 0:1, „გრონიგენი“	—	„პეიერ-ნიენი“	1:1, „ვოლენდამი“	—
„დენ პაიგი“	1:0, „ფეიერბილი“	—	„ვი-ლიმ II“	0:1.
„ფინდოვიანი“	19	51-12	31	
„გრონიგენი“	20	38-20	28	
„ბაიხა“	17	43-13	26	

ბელგია	მ.	ფ.	წ.	ქ.	
25-ე ტარი.	„ვეკრენი“	—	„გე-ნიტი“	3:1, „ვარეგემი“	—
„მე-პე-ლინი“	1:0, „სტახარდი“	—	„სე-გრელი“	3:2, „ბრიუსელი“	—
„სენ ტრუდენი“	2:0, „ლიერსი“	—	„ლი-ევი“	1:1, „ანდერლექტი“	—
„ჰერტი“	3:0, „გენეტი“	—	„მოლენ-ბეტი“	0:0, „ბეერსი“	—

რენი“	2:0, „შარლერუა“	—	„ანტ-ვერპენი“	1:1,
„ანდერლექტი“	25	59-18	39	
„გენტი“	25	58-25	39	
„ბრიუსელი“	25	44-19	35	
„მეხელენი“	25	40-21	35	

საბარძანო	მ.	ფ.	წ.	ქ.	
22-ე ტარი.	„იონიოსი“	—	„პა-ოკი“	3:2, „იანინა“	—
„პოლონი“	2:2, „პერაკოსი“	—	„ლარისა“	2:1, „არისი“	—
„ოფი“	1:1, „სქა-სი“	—	„ათინაიკოსი“	0:2, „დოქ-სა“	—
„პანსერაქოსი“	2:0, „პან-ათინაიკოსი“	—	„ოლიმპიკოსი“	0:1, აეკ	—
„ლევიდიკოსი“	3:1, „პანი-ონისი“	—	„პანახიკი“	1:1.	
„პანათინაიკოსი“	22	47-16	33		
„ოლიმპიკოსი“	22	51-17	31		
აეკ	22	38-15	29		

პოლონეთი	მ.	ფ.	წ.	ქ.	
„ლასკ“	—	„ლეპი“	0:0, „გურნიკი“	—	
„გეს“	2:0, „ზაგლებიე“	—	„ლუბინი“	—	
„ფლორპოლი“	4:0, „ოლიმპიკი“	—	„ზავიში“	1:0, „რუხი“	—
„ზაგ-ლებიე“	(სოსნოვეცი) 2:0, „მოტო-რი“	—	„ლეს“	2:0, „სტალი“	—
„პუ-ტნიკი“	1:1, „ვისლა“	—	„ლეგია“	0:0	

რუმინეთი	მ.	ფ.	წ.	ქ.	
„უნივერსიტატი“	(კრაიოვა)	—	„ბეტროლუი“	3:0, „დინამო“	—
„ბაკაუ“	2:1, „რაბილი“	—	„პოლი-ტექნიკა“	2:1, „პროგრესული“	—
„სტილაუ“	1:1, „ბრაშოვი“	—	„კო-რვიული“	2:0, „ბიპორი“	—
„სპო-რტული“	2:2, „გლორია“	—	„ინ-ტერი“	1:0, „ფარული“	—
„ეიული“	0:0, „უნივერსიტატი“	(კლუჯი)	—	„არჯისი“	0:0.

ხანოლოვანია	მ.	ფ.	წ.	ქ.	
„დუკლა“	(პრალი)	—	„ზბროვი-კა“	1:1, „ვიტკოვიცა“	—
„პრეშო-ვი“	1:0, „უნიონი“	—	„სპარტაკი“		

2:0, „სლაგია“	—	„ბანიკი“	4:1, „დუ-ნაისკის სტრედა“	—		
„ბოჰემიანი“	1:0, „დუკლა“	(ბანსკა ბისტრიცა)	—	„სლოვანი“	0:0, „ინტერი“	—
„მიტრა“	3:3, „სიგმა“	—	„სპარტა“	1:0.		

ალბანეთი	მ.	ფ.	წ.	ქ.		
„დინამო“	—	„ტრაქტორი“	2:0, „ლუფტბარი“	—		
„ფლამურტარი“	0:1, „პარტიზანი“	—	„ბესა“	1:1, „ტო-მორი“	—	
„ნენტორი“	17”	0:0, „ვლანი“	—	„ლუბინოტი“	0:0, „სკენდერბეუ“	—
„ლოკომოტივი“	2:1, „ამოლონი“	—	„ეასტროტი“	4:1,		

გაუბარეთი	მ.	ფ.	წ.	ქ.			
„ბეროე“	—	„ლეგია“	1:1, „ლო-კომოტივი“	(პლოვიევი)	—		
„ლო-კომოტივი“	(გორნა ორბანოვიცა)	3:2, „პასკოვი“	—	„სლოვინი“	2:1, „ლოკომოტივი“	(სოფია)	—
„მინი-ორო“	5:2, „ჩერნომორევი“	—	„პირი-ნი“	0:0, „დუნაევი“	—		
„პირი-ნი“	0:1, „სლაგია“	—	„ცსკა“	0:0.			

ივანოვანია	მ.	ფ.	წ.	ქ.		
„ზემანი“	—	„ვოივოდინა“	2:1, „როევი“	—		
„ოსიეკი“	2:0, „ოლი-მპია“	—	„სპარტაკი“	5:0, „რად-ნიჩი“	—	
„ცრევი“	ზევიდა“	0:4, „პაილევი“	—	„ბუდუჩნოსტი“	1:0, „პროლეტერი“	—
„რაი“	2:1.					

საზრანეთი	მ.	ფ.	წ.	ქ.	
„მასის მატჩები.“	„ვენიისი“	—	„ბრესტი“	0:2, „მანდელიე“	—
„სენტ-გერენი“	0:6, „პლატენევი“	—	„ლე-მანი“	1:4.	

ფაქორიტის უპირველი ტახტი

ბოკა-რეიტონი (აშშ). ჩოგბურთელთა აქ მიმდინარე საერთაშორისო ტურნირში გამარჯვებას გერმანელი მტეფი გრადისთვის, ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, პრესტიჟული მნიშვნელობა ჰქონდა, თორემ მსოფლიოს საუკეთესო ჩოგბურთელის სახელს იგი ყველა ვარიანტში ჰკარგავდა. გრადი, რომელიც ამ ტურნირში, ბუნებრივია, პირველ ნომრად იყო განთესილი, ფინალში გავიდა. ფინალში გავიდა, აგრეთვე, არგენტინელი გაბრიელა საბატინი, რომელიც ბოლო დროს წარმატებით უმკლავდება ფაქორიტს. ამჯერადაც საბატინი უფრო აქტიური იყო პირველ პარტი-აში და ბრძოლა თავის სასარგებლოდ დაამთავრა. მეორე პარტია უა-

ინდიან-უალსი (აშშ). ტურნირი, რომელსაც უნდა გამოეცლინა ჩემპიონთა თასის მფლობელი მოიგო მეოთხედივეტე ნომრად განთესილმა ამერიკელმა ჩოგბურთელმა ჯიმ კურტიმ. (როგორც ცნობილია, საბრძოლო ფონდი აქ მილიონ დოლარს შეადგენდა). გადამწყვეტ ორთაბრძოლაში, ფრანგ გი ფორესთან, რომელიც 2 საათსა და 56 წუთს გრძელდებოდა, გამარჯვება ამერიკელმა იზეიმა 4:6, 6:3, 4:6, 6:3, 7:6.

სპორტლოტო

ბათუმის „სპორტლოტოს“ 1991 წლის მე-10 ტირაჟები.

„სპორტლოტო 6 45“-დან: 11 (ფრენბურთი), 13 (სამთოსათხილა-მური რბოლები), 17 (საეკვირაო სპორტი), 20 (ფეროსნობა), 25 (საციგაო სპორტი), 29 (სასტენდო სროლა).

„სპორტლოტო 5 36“-დან: 4 (კრივი), 10 (წყალბურთი), 14 (აქადემიური ნიჩბოსნობა), 31 (ფარიკობა), 33 (ფეხბურთი).

რედაქტორი

თენგიზ ბაჩიანიძე

საქართველოს რესპუბლიკის სპორტის დეპარტამენტის თანამშრომლები და ვახუშტი „ლელოს“ რედაქტორთა თანაგვრნობენ თენგიზ რუხაძეს შამის

სერგო რუხაძის გარდაცვალების გამო.

„ლელოს“ დღევანდელ ნომრზე პირადობდა ი. ნოზაძე. კორექტორები: შ. ძემაძიძე და ე. ხომერიკი.

საქართველოს უნივერსიტეტის გამომცემლობა „საქართველოს“ სტამბა, 880008, თბილისი, შ. კოსტავას, 14. ახელება ლუგნურა წყნარ, ხეივანთა კორპუსში, სოხორაძის, 29.

ხელნაწერი ავტორებს არ უბრუნდება. თბილისელ ავტორებს პასუხი არ ეგზავნება.

წერილი მისამართი:

წერილებისათვის — 880008
თბილისი, შ. კოსტავას, 14,
დაეკავშირების — თბილისი, „ლელო“.

რედაქციის ტელეფონები:

წერილების განყოფილება — 98-97-55
სამდივო — 98-97-52
ინფორმაციის განყოფილება — 98-97-54.
„მედიანი“ — 98-97-26, „მარაგა“ — 98-97-57.

83950
ინფორმაციის
66435

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20